ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 20ής Μαρτίου 2013 *

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος CLUB GOURMET — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα CLUB DEL GOURMET, EN.... El Corte Inglés — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Επιχειρήματα προβαλλόμενα και αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου»

Στην υπόθεση T-571/11,

El Corte Inglés, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους E. Seijo Veiguela και J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Ó. Mondéjar Ortuño,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουλίου 2011 (υπόθεση R 1946/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της El Corte Inglés, SA και της Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, K. Jürimäe και M. van der Woude, δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Νοεμβρίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Μαρτίου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

έχοντας υπόψη τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις αυτές που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 και 14 Νοεμβρίου 2012,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 24 Μαΐου 2004, ο όμιλος Chez Gerard Restaurants Ltd υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [έχει αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο CLUB GOURMET.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος, αφού περιορίστηκαν κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, υπάγονται στις κλάσεις 16, 21, 29, 30, 32 και 33, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 16: «Είδη χαρτικών, επιτραπέζιες προστατευτικές βάσεις για ποτήρια (σουβέρ) από χαρτί, τραπεζομάντιλα, επιτραπέζιες προστατευτικές βάσεις και πετσέτες φαγητού από χαρτί, χάρτινες τσάντες δώρων»·

— κλάση 21: «Κουτάλια επάλειψης με λίπος, μη ηλεκτρικοί αναμεικτήρες, ανοιχτήρια φιαλών, πινέλα μαγειρικής χρήσης, κεραμικά προϊόντα για οικιακή χρήση, μύλοι του καφέ, καφετιέρες φίλτρου, διακοσμητικές σακούλες για ζαχαρωτά, φόρμες μαγειρικής, σούβλες για ψήσιμο, σκεύη για ψήσιμο, ανοιχτήρια, πολτοποιητής τροφών, χωνιά, τρίφτες, σχάρες, κάδοι πάγου, παγοθήκες για παγάκια, δοχεία μαγειρικής χρήσης, αναμείκτες [μίξερ] κουζίνας, σκεύη μαγειρικής χρήσης, μύλοι για οικιακή χρήση, μείκτες, κουτάλια ανάδευσης, μηχάνημα για λεπτά μακαρόνια, ακροφύσια ψεκασμού, μύλοι πιπεριού και αλατιέρες, σιφώνια, κανάτες, δοχεία, πλάστες για οικιακή χρήση, επιτραπέζια σερβίτσια, σπάτουλες, ψεκαστήρες, συσκευές παρασκευής τσαγιού, κουτιά τσαγιού, σουρωτήρια τσαγιού, σερβίτσια τσαγιού, δίσκοι, ισοθερμικές φιάλες, συσκευές δοκιμής οίνου, σκεύη αποθήκευσης τροφίμων, είδη υαλοποιίας, πορσελάνη και φαγεντιανά»·

— κλάση 29: «Φρούτα και λαχανικά σε κονσέρβες, αποξηραμένα και μαγειρεμένα, ζελατίνες, μαρμελάδες, κρέας, ψάρι, πουλερικά και κυνήγι, αλλαντικά, τυρί, ζωμοί σούπας, γιαούρτι, ελαιόλαδο, πατέ»·

— κλάση 30: «Καφές, ζυμαρικά, τσάι, κακάο, αλεύρι, ζάχαρη, ψωμί, είδη ζαχαροπλαστείου, είδη ζαχαρωτών, γλυκίσματα, παγωτά και παγωτά νερού, σάντουιτς, μέλι, μελάσα, μουστάρδα, ξύδι, σάλτσες, γευστικές σάλτσες και καρυκεύματα, κομπόστες»·

— κλάση 32: «Μπύρες, μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, ποτά από φρούτα και φρουτοχυμοί· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία»·

— κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά, εκτός ζύθου· κρασιά· ηδύποτα».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 17/2005, της 25ης Απριλίου 2005.

5 Στις 22 Ιουλίου 2005, η παρεμβαίνουσα El Corte Inglés, SA, άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της καταχωρίσεως του σήματος που ζητήθηκε για όλα τα προαναφερθέντα στη σκέψη 3 προϊόντα.

6 Η ανακοπή στηριζόταν αρχικώς στα εξής τέσσερα προγενέστερα σήματα:

— στο ισπανικό εικονιστικό σήμα που καταχωρίσθηκε με αριθμό 1 817 328, για υπηρεσίες της κλάσεως 35·

— στην υπ' αριθ. 2229135 αίτηση καταχωρίσεως ισπανικού λεκτικού σήματος, για προϊόντα της κλάσεως 16·

— στην υπ' αριθ. 2589335 αίτηση καταχωρίσεως ισπανικού λεκτικού σήματος, για προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 34·

— στην υπ' αριθ. 3789054 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος, για προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 35.

7 Στη συνέχεια, η υπ' αριθ. 3789054 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος απορρίφθηκε με απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 17ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 343/2006-2), η οποία κατέστη οριστική. Περαιτέρω, με έγγραφα της 24ης Νοεμβρίου 2009 και της 11ης Αυγούστου 2010, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από την ανακοπή της όσον αφορά τις υπ' αριθ. 2229135 και 2589335 αιτήσεις καταχωρίσεως των ισπανικών σημάτων.

8 Συνεπώς, η ανακοπή αφορά μόνο το προγενέστερο ισπανικό εικονιστικό σήμα (στο εξής: προγενέστερο σήμα) που παρατίθεται κατωτέρω, το οποίο καταχωρίσθηκε με αριθμό 1 817 328 για υπηρεσίες της κλάσεως 35 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Ένα διαφημιστικό σύνθημα. Έχει εφαρμογή σε προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα υπ' αριθ. 1013156 (κλάση 29), υπ' αριθ. 1013157 (κλάση 30), υπ' αριθ. 1815538 (κλάση 31), υπ' αριθ. 1815539 (κλάση 32), υπ' αριθ. 1013158 (κλάση 33), υπ' αριθ. 1815547 (κλάση 42) "El Corte Inglés" (εικονιστικό σήμα)»:

9 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού 207/2009).

10 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2010, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή.

11 Στις 6 Οκτωβρίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

12 Με απόφαση της 28ης Ιουλίου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Ειδικότερα, έκρινε ότι η περιγραφή των υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το προγενέστερο σήμα ως «ένα διαφημιστικό σύνθημα» δεν παρείχε τη δυνατότητα σύγκρισης με τα προϊόντα που προσδιορίζονταν από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, καθόσον το εν λόγω σήμα δεν προσδιόριζε ούτε προϊόν ούτε υπηρεσία. Επικουρικώς, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το προγενέστερο σήμα προσδιορίζει «διαφημιστικές υπηρεσίες» της κλάσεως 35, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι διαφορετικά. Συγκεκριμένα, τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση απευθύνονται στον μέσο καταναλωτή, ενώ οι διαφημιστικές υπηρεσίες που φέρεται να προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα απευθύνονται σε κοινό αποτελούμενο κυρίως από επαγγελματίες. Τέλος, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι, αφενός, συνολικώς διαφορετικά από οπτικής απόψεως, αφετέρου, δεν παρουσιάζουν καμία ομοιότητα από φωνητικής απόψεως και, τέλος, μικρή συγγένεια έχουν από εννοιολογικής απόψεως.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

14 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

15 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009.

16 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτηθέν σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητάς του με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009, ως προγενέστερα σήματα πρέπει να νοούνται τα σήματα που έχουν καταχωρισθεί σε κράτος μέλος με ημερομηνία καταθέσεως προγενέστερη της ημερομηνίας της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος.

17 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, αναλόγως του τρόπου που το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται τα σχετικά σήματα και προϊόντα ή υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της αμφίδρομης σχέσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που αυτά προσδιορίζουν [βλ. απόφαση του Γενικού

Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ - Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

18 Εισαγωγικά, πρέπει να εξεταστεί ποια είναι τα προϊόντα που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την εκτίμηση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών.

19 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 17 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι από την περιγραφή των προϊόντων και/ή υπηρεσιών για τα οποία είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα δεν προέκυπτε σαφώς η φύση των υπηρεσιών που κάλυπτε το προγενέστερο σήμα και ότι η εν λόγω περιγραφή δεν αντιστοιχούσε σε κανένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον Διακανονισμό της Νίκαιας. Περαιτέρω, ένα «διαφημιστικό σύνθημα» δεν είναι ούτε προϊόν ούτε υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Ως εκ τούτου, η περιγραφή αυτή δεν παρείχε καμία δυνατότητα σύγκρισης των προϊόντων και των υπηρεσιών που κάλυπταν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, οπότε η ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί. Κατόπιν, το τμήμα προσφυγών εξέτασε επικουρικώς μόνον την προσφυγή στηριζόμενο στην ερμηνεία του τμήματος ανακοπών κατά την οποία η φράση «ένα διαφημιστικό σύνθημα» έπρεπε να εξομοιωθεί με τις «διαφημιστικές υπηρεσίες» της κλάσεως 35.

20 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθούσε το ισπανικό Γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων (OEPM) μέχρι το 1997, το «σήμα σλόγκαν», όπως το προγενέστερο σήμα, προστατευόταν όχι μόνο για τις υπηρεσίες της κλάσεως 35, αλλά επίσης για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζονταν από ένα ή περισσότερα «βασικά σήματα». Επομένως, εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα, η καταχώριση του οποίου ζητήθηκε στις 26 Απριλίου 1994 και το οποίο καταχωρίσθηκε τελικά στις 5 Ιανουαρίου 1996, προστατεύεται και για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42 τα οποία προσδιορίζονται από τα σήματα που αναφέρονται στην περιγραφή των υπηρεσιών του προγενέστερου σήματος. Επομένως, για τη σύγκριση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να ληφθούν υπόψη όχι μόνον τα προϊόντα και οι υπηρεσίες της κλάσεως 35, αλλά και τα προϊόντα και οι υπηρεσίες των κλάσεων 29 έως 33 και 42.

21 Το ΓΕΕΑ προβάλλει, συναφώς, κατ' ουσίαν, ότι δεν είναι δυνατόν να επεκταθεί η προστασία του προγενέστερου σήματος σε προϊόντα άλλων κλάσεων ή σε προϊόντα και υπηρεσίες που προστατεύονται από άλλα δικαιώματα τα οποία δεν προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής.

22 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, καταρχάς, να καθοριστεί το πεδίο εφαρμογής της περιγραφής των προϊόντων και/ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα. Συναφώς, πρώτον, πρέπει να ληφθεί υπόψη η διατύπωση της περιγραφής των εν λόγω προϊόντων και/ή υπηρεσιών, όπως παρατίθεται στη σκέψη 8 ανωτέρω. Δεύτερον, πρέπει να εκτιμηθούν τα πρόσθετα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ και, τρίτον, πρέπει να εξεταστεί η ύπαρξη και το περιεχόμενο ενδεχόμενης υποχρεώσεως του ΓΕΕΑ να προβεί σε αυτεπάγγελτη εξέταση ορισμένων περιστάσεων.

Όσον αφορά τη διατύπωση της περιγραφής των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα

23 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κατάλογος των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα έχει ως εξής: «[κλάση] 35: Ένα διαφημιστικό σύνθημα. Έχει εφαρμογή σε προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα υπ' αριθ. 1013156 (κλάση 29), υπ' αριθ. 1013157 (κλάση 30), υπ' αριθ. 1815538 (κλάση 31), υπ' αριθ. 1815539 (κλάση 32), υπ' αριθ. 1013158 (κλάση 33), υπ' αριθ. 1815547 (κλάση 42) "El Corte Inglés" (εικονιστικό σήμα)».

24 Πρέπει να επισημανθεί, συναφώς, ότι ο κατάλογος αυτός προσδιορίζει μία μόνον υπηρεσία, η οποία εμπίπτει στην κλάση 35, δηλαδή «ένα διαφημιστικό σύνθημα», για την οποία αναφέρεται στη συνέχεια η προβλεπόμενη χρήση. Αντιθέτως, από τη διατύπωση του κειμένου που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη, δεν προκύπτει ότι το προγενέστερο σήμα προσδιορίζει και τα προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα στα οποία έχει εφαρμογή η επίμαχη υπηρεσία. Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν είναι δυνατόν, έχοντας υπόψη μόνον τον κατάλογο αυτόν, να αντιληφθεί κανείς ποια είναι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα σήματα που απαριθμούνται, δεδομένου ότι δεν προσδιορίζονται συγκεκριμένα, αλλά μόνο σε σχέση με τα σήματα που τα προσδιορίζουν και σε σχέση με τις κλάσεις στις οποίες υπάγονται. Πάντως, δεδομένου ότι στις κλάσεις του Διακανονισμού της Νίκαιας απαριθμούνται συχνά πάμπολλα προϊόντα τελείως διαφορετικά μεταξύ τους, οι ενδείξεις αυτές δεν επαρκούν για να ταυτοποιηθούν τα συγκεκριμένα προϊόντα (βλ., υπό την έννοια αυτή, κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2012, C-307/10, The Chartered Institute of Patent Attorneys, σκέψεις 49, 56, 61 και 62).

Όσον αφορά τα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ

25 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, σκοπός της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής είναι ο έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν οι διάδικοι ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ δεν μπορούν πλέον να τα επικαλεστούν στο στάδιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επανεξετάζει πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Πράγματι, η νομιμότητα αποφάσεως τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ πρέπει να εκτιμάται με βάση τα στοιχεία που το ΓΕΕΑ είχε στη διάθεσή του κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς του (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2006, C-214/05 P, Rossi κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-7057, σκέψεις 50 έως 52, και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψεις 136 έως 138).

26 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε τη συγκεκριμένη πρακτική του ΟΕΡΜ, όσον αφορά τη μεταχείριση των «σημάτων σλόγκαν» μέχρι το 1997, και τη νομολογία των ισπανικών δικαστηρίων, όσον αφορά την έκταση της προστασίας που παρέχουν οι καταχωρίσεις που έγιναν πριν από την ημερομηνία αυτή, για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, όπως προκύπτει από τα δικόγραφά της που υπέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ, ουδέποτε προέβαλε ρητώς, ούτε ενώπιον του τμήματος ανακοπών ούτε ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι η προστασία που παρείχε το προγενέστερο σήμα κάλυπτε και άλλες υπηρεσίες και όχι μόνον αυτές της κλάσεως 35.

27 Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα, με το έντυπο της ανακοπής που υπέβαλε στο ΓΕΕΑ στις 22 Ιουλίου 2005, επέλεξε το τετραγωνάκι που αντιστοιχούσε στη δήλωση ότι η ανακοπή στηριζόταν σε «όλα τα προϊόντα ή όλες τις υπηρεσίες για τις οποίες [είχε] καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα», χωρίς να προκύπτει από το έντυπο για ποια προϊόντα ή υπηρεσίες επρόκειτο ούτε καν σε ποιες κλάσεις υπάγονταν.

28 Δεύτερον, στο παράρτημα του εν λόγω εντύπου στο οποίο αναφέρονται λεπτομερώς οι λόγοι της ανακοπής, η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε τα τέσσερα προγενέστερα δικαιώματα που παρατίθενται στη σκέψη 6 ανωτέρω, μεταξύ των οποίων και το προγενέστερο σήμα, αναφέροντας, για καθένα από τα δικαιώματα αυτά, σε ποιες κλάσεις ενέπιπταν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προσδιόριζαν αυτά. Όμως, για το προγενέστερο σήμα, ανέφερε μόνον την κλάση 35 και όχι τις κλάσεις 29 έως 33 και 42 στις οποίες, κατ' αυτήν, εκτείνεται η προστασία του εν λόγω σήματος.

29 Τρίτον, με έγγραφο της 27ης Οκτωβρίου 2005, το ΓΕΕΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι στην ανακοπή της δεν υπήρχε καμία αναφορά για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες επί των οποίων βασιζόταν και ότι η αναφορά απλώς ότι η ανακοπή βασιζόταν σε όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα δεν αρκούσε συναφώς. Με την από 28 Οκτωβρίου 2005 απάντησή της, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να προσκομίσει, όσον αφορά το προγενέστερο σήμα, αποσπάσματα από τη βάση δεδομένων για τη νομική κατάσταση των φακέλων ενώπιον του ΟΕΡΜ (την επονομαζόμενη «βάση δεδομένων sitadex»), στα ισπανικά και στα αγγλικά, τα οποία, υπό τον τίτλο «κλάση», περιελάμβαναν μόνο την κλάση «35».

30 Τέταρτον, με τις παρατηρήσεις της της 10ης Ιουλίου 2008 επί της ανακοπής, η αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ επισήμανε ότι το προγενέστερο σήμα είχε καταχωρισθεί για υπηρεσίες της κλάσεως 35, οριζόμενες ως ένα διαφημιστικό σύνθημα εφαρμοζόμενο σε πολλά σήματα, και ότι οι υπηρεσίες αυτές δεν είχαν καμία ομοιότητα ούτε σχέση με τα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Η αντίδικος προσέθεσε επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν στήριξε την ανακοπή της σε καμία καταχώριση για τις κλάσεις 29, 30, 32 και 33. Πάντως, η προσφεύγουσα, με τις παρατηρήσεις της της 15ης Δεκεμβρίου 2008 ενώπιον του τμήματος ανακοπών, τις οποίες υπέβαλε προς απάντηση στις παρατηρήσεις της αντιδίκου ενώπιον του ΓΕΕΑ, ανέφερε μόνον ότι τα προγενέστερα δικαιώματα προσδιόριζαν προϊόντα και υπηρεσίες που ενέπιπταν στις κλάσεις 16, 29 έως 35 και 42. Δεδομένου ότι, μέχρι την ημερομηνία αυτή, η προσφεύγουσα στήριζε ακόμη την ανακοπή της στο προγενέστερο σήμα και σε δύο αιτήσεις καταχωρίσεως ισπανικών σημάτων (βλ. σκέψεις 6 και 7 ανωτέρω), η αναφορά αυτή δεν παρείχε στο τμήμα ανακοπών τη δυνατότητα να αντιληφθεί ότι το προγενέστερο σήμα προσδιόριζε προϊόντα που ενέπιπταν και σε άλλες κλάσεις εκτός από την κλάση 35.

31 Πέμπτον, με την απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2010, το τμήμα ανακοπών επισήμανε, όσον αφορά τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα, ότι αυτές «προσδιορίζονται, κατ' ουσίαν, ως διαφημιστικό σύνθημα που εμπίπτει στην κλάση 35» και ότι θεώρησε τον «κατάλογο αυτόν μάλλον ασυνήθιστο και καθόλου σαφή», διότι αφορούσε διαφημιστικές υπηρεσίες για προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42. Το τμήμα ανακοπών πρόσθεσε ότι «εφόσον ο [κατάλογος των υπηρεσιών] περιλαμβαν[όταν] μόνο στον τίτλο της κλάσεως 35, το τμήμα ανακοπών θεώρησε ότι καλύπτει μόνον τις υπηρεσίες της κλάσεως 35 και όχι τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42».

32 Όμως, παρά τη ρητή άρνηση του τμήματος ανακοπών να λάβει υπόψη τα προϊόντα των εν λόγω κλάσεων καθόσον προσδιορίζονταν από το προγενέστερο σήμα, η προσφεύγουσα δεν έκρινε σκόπιμο, με τους λόγους που προέβαλε με την προσφυγή της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να διευκρινίσει ότι, κατ' αυτήν, το εν λόγω σήμα προστατευόταν και για τα προϊόντα αυτά. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα ανέφερε καταρχάς, στο κεφάλαιο με τίτλο «πραγματικά περιστατικά και διαδικασία» της εν λόγω προσφυγής, ότι η ανακοπή της βασιζόταν στην «καταχώριση του [προγενέστερου σήματος], για την κλάση 35». Στη συνέχεια, παρέθεσε, στα εδάφια της προσφυγής που αφορούν τη σύγκριση των προϊόντων, ότι «το προγενέστερο σήμα [κάλυπτε] υπηρεσίες της κλάσεως 35 "διαφημιστικές υπηρεσίες σχετικές με προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42"», και στηρίχθηκε, τέλος, αποκλειστικά στο επιχείρημα ότι οι «διαφημιστικές υπηρεσίες» της κλάσεως 35 είναι συμπληρωματικές των προϊόντων που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και παρουσιάζουν συνάφεια με ορισμένα από τα προϊόντα αυτά. Συναφώς, αφενός, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το προγενέστερο σήμα προσδιόριζε «ένα διαφημιστικό σύνθημα» και όχι «διαφημιστικές υπηρεσίες» και ότι επομένως τα όσα ανέφερε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν ήταν βάσιμα. Αφετέρου, εάν η προσφεύγουσα ήθελε να επικαλεστεί το γεγονός ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος εκτεινόταν στα προϊόντα και στις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 31, 32 έως 33 και 42, θα αρκούσε να επικαλεστεί την ομοιότητα ή ταυτότητα, τουλάχιστον εν μέρει, των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, αντί να προβάλει την ύπαρξη ενός υποτιθέμενου συνδέσμου συμπληρωματικότητας μεταξύ των υπηρεσιών της κλάσεως 35 και των προϊόντων που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, τα οποία εμπίπτουν στις κλάσεις 16, 21, 29, 30, 32 και 33.

33 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα ισχυρίσθηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα στοιχεία που προσκόμισε κατά τη διοικητική διαδικασία δεν περιείχαν, στο σύνολό τους, καμία σαφή ένδειξη για το ότι η προστασία που παρείχε το προγενέστερο σήμα μπορούσε να καλύπτει και άλλες υπηρεσίες και όχι μόνον τις υπηρεσίες της κλάσεως 35. Αντιθέτως, τα εν λόγω στοιχεία περιείχαν πολλές ενδείξεις, τόσο άμεσες όσο και έμμεσες, ότι το προγενέστερο σήμα προσδιόριζε μόνον υπηρεσίες της κλάσεως 35 –και μάλιστα, στο στάδιο αυτό της εξετάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, ανεξαρτήτως της απαντήσεως στο ζήτημα της ερμηνείας της φράσης «ένα διαφημιστικό σύνθημα».

Όσον αφορά την υποχρέωση του ΓΕΕΑ να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως το ισπανικό δίκαιο

34 Πρέπει ωστόσο να εξεταστεί εάν, όπως προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ όφειλε να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως το γεγονός ότι, βάσει του ισπανικού δικαίου, η προστασία που παρείχε το προγενέστερο σήμα κάλυπτε και τα προϊόντα των κλάσεων 29, 30, 31, 32, 33 και 42 που προσδιόριζαν τα σήματα τα οποία αναφέρονται στην περιγραφή των υπηρεσιών.

35 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, καταρχήν, για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, ο καθορισμός και η ερμηνεία των κανόνων του εθνικού δικαίου, στον βαθμό που αυτό απαιτείται για τη δραστηριότητά τους, εμπίπτουν στην απόδειξη των πραγματικών περιστατικών και όχι στην εφαρμογή του δικαίου. Συγκεκριμένα, η εφαρμογή του δικαίου αφορά μόνον την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Έτσι, μολονότι αληθεύει ότι το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το οποίο επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, έχει την έννοια ότι οι κανόνες δικαίου, η παράβαση των οποίων μπορεί να δικαιολογήσει την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, μπορούν να εμπίπτουν τόσο στο εθνικό δίκαιο όσο και στο δίκαιο της Ένωσης, εντούτοις μόνον το δίκαιο της Ένωσης εμπίπτει στον τομέα του δικαίου στον οποίο ισχύει η αρχή iura novit curia [ο δικαστής γνωρίζει το δίκαιο], ενώ το εθνικό δίκαιο εντάσσεται στο πλαίσιο του βάρους επικλήσεως και αποδείξεως των πραγματικών περιστατικών και το περιεχόμενό του πρέπει, ενδεχομένως, να αποδειχθεί με την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων (προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2011, C-263/09 P, Edwin κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-5853, σημεία 55, 56, 75 και 77· βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Edwin κατά ΓΕΕΑ, σκέψεις 47 έως 50).

36 Όσον αφορά, ειδικότερα, το εύρος της προστασίας που παρέχεται από το προγενέστερο εθνικό σήμα, η ερμηνεία αυτή μπορεί επίσης να στηριχθεί στο γράμμα του κανόνα 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ο οποίος προβλέπει ότι «[ε]ντός της προθεσμίας [που έταξε το ΓΕΕΑ], ο ανακόπτων πρέπει επίσης να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη, εγκυρότητα και έκταση της προστασίας του προγενέστερου σήματος ή του προγενέστερου δικαιώματος». Κατά τον κανόνα 20, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, «[ε]άν ο ανακόπτων δεν έχει αποδείξει μέχρι τη λήξη της προθεσμίας […], την ύπαρξη, [το κύρος] και [το εύρος] της προστασίας του προγενέστερου σήματος ή του προγενέστερου δικαιώματος […], η ανακοπή απορρίπτεται ως [αβάσιμη]». Επομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο ανακόπτων φέρει το βάρος αποδείξεως του εύρους της προστασίας του προγενέστερου σήματος και το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να ερευνήσει το θέμα αυτό.

37 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το εθνικό δίκαιο εντάσσεται στο πλαίσιο του εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης για τους σκοπούς της εξετάσεως από το Γενικό Δικαστήριο της νομιμότητας των αποφάσεων του ΓΕΕΑ. Μολονότι το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, να ελέγξει την εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του ΓΕΕΑ, γεγονός είναι ότι, για να μπορέσουν τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά να ληφθούν υπόψη από το ΓΕΕΑ πρέπει να προβληθούν και, ενδεχομένως, να αποδειχθούν από τον διάδικο που τα επικαλείται.

38 Συνεπώς, καταρχήν, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ο διάδικος που επικαλείται το εθνικό δίκαιο φέρει το βάρος της αποδείξεως ότι το δίκαιο αυτό στηρίζει τους ισχυρισμούς του.

39 Είναι βεβαίως αληθές ότι το Γενικό Δικαστήριο εισήγαγε μια παρέκκλιση στην αρχή αυτή, κρίνοντας ότι το ΓΕΕΑ πρέπει να ζητήσει αυτεπαγγέλτως πληροφορίες, χρησιμοποιώντας τα μέσα που κρίνει αναγκαία προς τον σκοπό αυτό, όσον αφορά το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, αν οι πληροφορίες αυτές είναι αναγκαίες για την εκτίμηση των προϋποθέσεων εφαρμογής κάποιου σχετικού λόγου απαραδέκτου και, ιδίως, όσον αφορά την εκτίμηση του υποστατού των προβληθέντων πραγματικών περιστατικών και της αποδεικτικής ισχύος των προσκομισθέντων στοιχείων (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 2005, T-318/03, Atomic Austria κατά ΓΕΕΑ - Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), Συλλογή 2005, σ. II-1319, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40 Τούτο οδήγησε το Γενικό Δικαστήριο στη διαπίστωση ότι το ΓΕΕΑ έπρεπε να λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του, το εθνικό δίκαιο και την εθνική πρακτική, σε περίπτωση κατά την οποία η ανακόπτουσα είχε προσκομίσει πιστοποιητικά καταχωρίσεως από τα οποία προέκυπτε η καταχώριση των εθνικών σημάτων της, αλλά δεν μπόρεσε να αποδείξει την ανανέωσή τους, διότι το εθνικό γραφείο σημάτων δεν εξέδιδε, καταρχήν, έγγραφο που να πιστοποιεί την ανανέωση (προπαρατεθείσα απόφαση ATOMIC BLITZ, σκέψεις 43 έως 47).

41 Ωστόσο, σύμφωνα με το απόσπασμα που παρατίθεται στη σκέψη 39 ανωτέρω, η υποχρέωση του ΓΕΕΑ να ζητήσει αυτεπαγγέλτως πληροφορίες για το εθνικό δίκαιο εξαρτήθηκε από την προϋπόθεση ότι «οι πληροφορίες αυτές [ήταν] αναγκαίες για την εκτίμηση των προϋποθέσεων εφαρμογής κάποιου σχετικού λόγου απαραδέκτου και, ιδίως, όσον αφορά την εκτίμηση του υποστατού των προβληθέντων πραγματικών περιστατικών και της αποδεικτικής ισχύος των προσκομισθέντων στοιχείων». Επομένως, το ΓΕΕΑ υποχρεούται, ενδεχομένως, να ζητήσει αυτεπαγγέλτως πληροφορίες για το εθνικό δίκαιο μόνο στην περίπτωση που διαθέτει ήδη στοιχεία για το εθνικό δίκαιο, είτε υπό τη μορφή ισχυρισμών σχετικά με το περιεχόμενό του είτε υπό τη μορφή στοιχείων που αναφέρθηκαν στο πλαίσιο της συζητήσεως της υποθέσεως και για τα οποία προβλήθηκε ότι έχουν αποδεικτική ισχύ.

42 Πάντως, εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 27 έως 33 ανωτέρω, η προσφεύγουσα ουδέποτε προέβαλε ρητώς ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι το συγκεκριμένο προγενέστερο σήμα προστατευόταν για άλλα προϊόντα ή υπηρεσίες εκτός από εκείνες της κλάσεως 35. Αντιθέτως, προέβη, επανειλημμένα, σε αναφορές που υποδήλωναν ότι το εν λόγω σήμα αφορούσε αποκλειστικά την κλάση 35.

43 Υπό τις περιστάσεις αυτές, τόσο το τμήμα ανακοπών όσο και το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσαν να λάβουν υπόψη ότι το προγενέστερο σήμα προσδιόριζε επίσης τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιόριζαν τα «βασικά σήματα» και ενέπιπταν στις κλάσεις 16, 29, 30, 31, 32, 33 και 42. Επομένως, εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ δεν είχε υποχρέωση να ζητήσει πληροφορίες για το ισπανικό δίκαιο ή να ερευνήσει το θέμα αυτό.

44 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι το ΓΕΕΑ δεν χρειαζόταν, στην πραγματικότητα, να ζητήσει πληροφορίες ή να προβεί σε έρευνες για το ισπανικό δίκαιο, εφόσον, κατ' αυτήν, σε απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών, της 17ης Ιουλίου 2006, στην υπόθεση R 343/2006-2, στην οποία εμπλεκόταν και η προσφεύγουσα, το ΓΕΕΑ είχε «αναγνωρίσει την ύπαρξη, το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα […] που αφορούν τα "σήματα σλόγκαν"», και ότι το τμήμα ανακοπών έλαβε υπόψη την απόφαση αυτή με την από 3 Σεπτεμβρίου 2010 απόφασή του επί της υπό κρίση υποθέσεως.

45 Συγκεκριμένα, πρώτον, το πρώτο εδάφιο της αποφάσεως της 17ης Ιουλίου 2006, το οποίο παραθέτει η προσφεύγουσα, περιλαμβάνεται στο τμήμα της αποφάσεως με τίτλο «επιχειρήματα της προσφεύγουσας» και επομένως το δεύτερο τμήμα προσφυγών απλώς παρέθεσε τα επιχειρήματα που

προέβαλε η προσφεύγουσα. Πρέπει να υπογραμμιστεί, συναφώς, ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει βασίμως, για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, επιχειρήματα και πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν προέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας inter partes [διαδικασία στην οποία εμπλέκεται ενώπιον του τμήματος προσφυγών και άλλος διάδικος], αλλά στο πλαίσιο διαδικασίας ex parte [διαδικασία στην οποία εμπλέκεται μόνο ο προσφεύγων και το ΓΕΕΑ], που αφορούσε άλλη αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

46 Δεύτερον, στο δεύτερο εδάφιο που παραθέτει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ρητώς ότι η συγκεκριμένη πρακτική που ακολουθεί το ΟΕΡΜ στα «σήματα σλόγκαν», την οποία επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο επιχειρήματος βασιζόμενου στην ύπαρξη προγενέστερων εθνικών καταχωρίσεων, «δεν φαιν[όταν] εκ πρώτης όψεως λυσιτελής». Επομένως, στην απόφαση που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, το ΓΕΕΑ δεν εξέτασε καν επί της ουσίας το επιχείρημα της προσφεύγουσας που βασιζόταν στις ιδιαιτερότητες του ισπανικού δικαίου όσον αφορά τα «σήματα σλόγκαν». Κατά μείζονα λόγο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε την ύπαρξη, το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των ιδιαιτεροτήτων αυτών.

47 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν τίθεται ζήτημα για το αν «το ΓΕΕΑ γνωρίζει» τις εν λόγω ιδιαιτερότητες του ισπανικού δικαίου «και τις αναφέρει το ίδιο στη διαδικασία ανακοπής [της παρούσας υποθέσεως]». Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις εισαγωγικές παρατηρήσεις του τμήματος ανακοπών στην απόφασή του της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 επί της υπό κρίση υποθέσεως, το τμήμα ανακοπών έλαβε απλώς υπόψη του το διατακτικό της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 17ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση R 343/2006-2, με το οποίο, το εν λόγω τμήμα προσφυγών, απορρίπτοντας την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα, αρνήθηκε οριστικά να προβεί στην καταχώριση ενός από τα προγενέστερα σήματα που είχε αρχικώς προβάλει η προσφεύγουσα προς στήριξη της ανακοπής της στην υπό κρίση υπόθεση.

48 Από τα ανωτέρω έπεται ότι το ΓΕΕΑ δεν μπορούσε να γνωρίζει, ούτε συμβουλευόμενο την περιγραφή των υπηρεσιών που προσδιόριζε το προγενέστερο σήμα ούτε βάσει των στοιχείων που προσκόμισε ενώπιόν του η προσφεύγουσα, ότι η προστασία που παρείχε το προγενέστερο σήμα εκτεινόταν και στα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα «βασικά σήματα» της προσφεύγουσας στις κλάσεις 29, 30, 31, 32, 33 και 42. Ομοίως, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, το ΓΕΕΑ δεν ήταν υποχρεωμένο να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη τις ιδιαιτερότητες του ισπανικού δικαίου όσον αφορά τα «σήματα σλόγκαν», ούτε να προβεί αυτεπαγγέλτως σε έρευνες για τις ιδιαιτερότητες αυτές.

49 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων και των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας σχετικά με το ισπανικό δίκαιο, βάσει της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 25 ανωτέρω.

50 Κατά συνέπεια, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, η περιγραφή των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα περιορίζεται στις υπηρεσίες της κλάσεως 35, όπως αυτές προσδιορίζονται στην περιγραφή που παρατίθεται στη σκέψη 8 ανωτέρω.

Επί της ερμηνείας της περιγραφής των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα

51 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κυρίως, ότι η φράση «ένα διαφημιστικό σύνθημα», ως περιγραφή των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, δεν αντιστοιχούσε σε κανένα προϊόν και σε καμία υπηρεσία από τις απαριθμούμενες στον Διακανονισμό της Νίκαιας, δεν αποτελούσε ούτε προϊόν ούτε υπηρεσία, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, και δεν μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά «διαφημιστικές υπηρεσίες», διότι διαφορετικά θα διευρυνόταν απαράδεκτα το περιεχόμενο των υπηρεσιών που καλύπτει το προγενέστερο σήμα.

52 Η προσφεύγουσα, κληθείσα, στο πλαίσιο των ερωτήσεων που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο γραπτώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να λάβει θέση επί της εκτιμήσεως αυτής, ανέφερε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, καταρχήν, δεν είχε αντιρρήσεις να ερμηνευθεί η φράση «ένα διαφημιστικό σύνθημα», όπως την ερμήνευσε το τμήμα ανακοπών, ως αφορώσα, πράγματι, διαφημιστικές υπηρεσίες, αλλά υπογράμμισε ότι αμφισβητούσε ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος περιοριζόταν στις υπηρεσίες αυτές και αποκλείονταν τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα «βασικά σήματα». Η προσφεύγουσα εκτιμά, εξάλλου, ότι οι υπηρεσίες της κλάσεως 35 που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα είναι παρόμοιες, συμπληρωματικές ή συνδεόμενες στενά με τα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Επικαλείται, συναφώς, δύο αποφάσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ υπηρεσιών της κλάσεως 35, αφενός, και προϊόντων των κλάσεων 5, 14, 18 και 25, αφετέρου.

53 Αρκεί η διαπίστωση, συναφώς, ότι αυτά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ουδόλως αφορούν την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όπως αυτή παρατίθεται στη σκέψη 51 ανωτέρω και ότι, κατά μείζονα λόγο, δεν μπορούν να την κλονίσουν.

54 Όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, δύο είναι τα χαρακτηριστικά των περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως: αφενός, από το γεγονός ότι ούτε από τη διατύπωση της περιγραφής των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα ούτε από τα στοιχεία που προσκόμισε και τους ισχυρισμούς που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ προέκυπτε ότι το εύρος της προστασίας του εν λόγω σήματος εκτεινόταν πέραν της περιοριστικής αυτής διατύπωσης. Αφετέρου, οι ιδιαιτερότητες του ισπανικού δικαίου, οι οποίες παρείχαν τη δυνατότητα, κατά την προσφεύγουσα, να αποσαφηνιστεί λυσιτελώς η έννοια της εν λόγω περιγραφής των υπηρεσιών, δεν μπορούν, για δικονομικούς λόγους, να ληφθούν υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως διαπίστωσε και το τμήμα προσφυγών, ότι η περιγραφή των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, όπως παρατίθεται στη σκέψη 8 ανωτέρω, δεν επιτρέπει τη σύγκρισή τους με τα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

55 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη συμπεραίνοντας ότι η ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί για τον λόγο αυτόν.

56 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

58 Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την El Corte Inglés, SA, στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαρτίου 2013.

(υπογραφές)